

i Flertal, mener jeg, at det fik Rod i Folket, og det maa utvivlsomt ogsaa komme til Roret, det kan jo ikke være Andet. Jeg vil indrømme, at dersom jeg havde en Frygt for, at Espire nogen- sinde mere kunde blive Flertal, kunde jeg have en vis Betænkelse ved at stemme paa den Maade, jeg vil, men det frygter jeg ikke for. Jeg har virkelig aldrig kunnet forstaa den Betragtning, man har gjort gjældende med Hensyn til Universtitet; thi, mine Herrer! enten man tager af den ene Skuffe eller den anden, det maa jo være Universtitetets Formaal ganske ligegyldigt, og de kunne tro, mine Herrer! at vi ville aldrig svigte den Opgave at fremme Videnskab og Kunst. Det er min Opfattelse af det Spørgsmaal. Jeg skal ikke sige Mere derom, da dette Spørgsmaal ikke ligger særlig for mig; men paa Grund af de Udtalelser, jeg ser komme frem ude omkring, har jeg ønsket fra et Lægmandsstandpunkt at gjøre opmærksom paa, at det er ønskeligt, at det bliver fortalt adskillige Redaktører og dem, der møde ved særlige Leiligheder, at det ikke er saaledes, at vi ikke ville unde Universtitetet Noget. Dermed skal jeg slutte og anbefale at stemme imod Mindretallets Endring til Universtitet.

**Pausen:** Skjøndt jeg selvfølgelig kunde søle mig fristet til nærmere at omtale endel af de Poster paa de militære Budgetter og særlig paa Marinens Budget, paa hvilket Flertallet ikke er gaaet ind, skal jeg dog lade alle disse Punkter ligge, da jeg søler, at det vilde være et øresløst Arbejde. Smidlertid er der et Punkt, som jeg, nærmest foraaarsaget ved de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), tror det rigtigst at dvæle et Øieblik ved. Det ærede Medlem angreb i sit Foredrag igaaet Aftes med overordentlig Styrke Forslaget om Anskaffelse af et nyt „Helgoland“ og anføde over, at Skibet ikke opfyldte nogle af de Betingelser, som man med Rette kunde stille til et saadant Skib. Den høitærede Marineminister imødegik jo de væsentligste Punkter i denne Henseende, og da navnlig de Paastande af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at man ikke havde prøvet Pandseret, og at Styreapparatet, som maaste ikke fuldt ud havde kunnet fungere saa godt som ønskeligt, skulde være en Hindring for at kalde selve Skibet kampdygtigt og en god Type, samt de Udtalelser, som vare faldne med Hensyn til de uheldige Granater, der paa Grund af for stor Begyndelses-hastighed sprang udenfor Mundingen og en enkelt i Løbet. Jeg skal derfor ikke komme dybere ind paa de tre Punkter, men vende mig mod enkelte andre Ytringer, der faldt fra det ærede Medlem, og som, ihvorvel jeg er overbevist om, at de ikke ere mente saa slem, som de klang for mine Øren, synes at kaste lidt Skygge over Marinens Be-

salingsmænd, ja, jeg kunde maaste endogfaa sige selv over den høitærede Marineminister. Det ærede Medlem udtalte da blandt Andet, at der kunde være nogen Tvivl, om ikke de Officerer, som have været udkommanderede med et saadant Skib, stode i et vist Afhængighedsforhold til Ministeren, samt at, naar disse Officerer nærede den Anskuelse, at Helgolandsstypen var den heldigste for Landets Forsvar, kunde de lade sig paavirke af denne Anskuelse og svare lidt gunstigere, end de ellers vilde have gjort. Enten maa dette have været det ærede Medlems Mening, eller det maa have været hans Mening, at Marineministeren ved Udkommandoer tog Hensyn til, hvilke Anskuelser de Officerer havde, som man udkommanderede i den Slags Skibe, som ere ude paa Prøvetog. Jeg skal naturligvis for mit Bedkommende protestere mod den Slags Udtalelser, saafremt dette har været det ærede Medlems Mening. Det ærede Medlem syntes ogsaa overordentlig stødt over, at det havde konveneret Marineministeren at udkommandere den samme Eskadre af to Gange itræt paa dette Skib med den Opgave at give Rapport om Skibet. Denne Udtalelse forundrer mig, thi for mig staar det, som om det var den eneste rette Vej, Marineministeren kunde gaa i den Retning, og at han netop derved har viist sig imødekommende mod de Anker, der tidligere ere bleven reiste over, at Skibet ikke var tilstrækkelig prøvet. Da Flaadens Admiral var Eskadrechef i 1879 og havde afgivet Rapport, blev det med Styrke hævdet her i Thinget, at Skibet ikke var tilstrækkelig prøvet, fordi det ikke havde været ude under Omstændigheder, der vare istand til at vise dets Sødygtighed, altsaa høi Søgang osv., kort og godt, der havde ikke været slet Veir nok. Hvad er da rimeligere, end at man, da Skibet atter udkommanderedes, valgte den samme Mand til at fortsætte Afgivelsen af den Dom, som han ikke var bleven færdig med paa det første Prøvetog. Det er den Rettefærdighed, som Marineministeriet er gaaet efter, og det er ubetinget den eneste rette. Nu foreligger der en fuldstændig Dom fra den samme Dommer, og først nu kunde der være Tale om, hvis man forlangte yderligere Prøver, at søge til en Anden. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds synes heller ikke tilfreds med, at det er blevet anført af den høitærede Minister, at Eskadrechefen i sin Rapport bemærker, at som Kampskib er „Helgoland“ en Type, som har vakt den største Interesse hos fremmede Mariner paa Grund af dets Artilleristyrke og Pandser samt dets ringe Deplacement, og det ærede Medlem spurgte meget forbauset, om der havde været fremmede Officerer ombord og seilet med Skibet, men dette behøves paa ingen Maade, for at fremmede skulle kunne afgive den Dom, her staar. Jeg tillader mig ogsaa at holde mig til Ordlyden, som det ærede Medlem bestræbte sig for at holde